

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

*„Шта ћеш радити Господе
са онима који народ не воде већ га заводе?“
Св. Николај Охридски и Жички*

НАДОКНАДА ЧАСОВА У ДОГОВОРУ СА МИНИСТАРСТВОМ МАЊЕ ПЛАТЕ ЗА ШТРАЈКАЧЕ ОД 07.02.2011.

Последњих дана синдикате и запослене окупирали су углавном два питања: план надокнаде часова изгубљених у време штрајка и питање зараде за запослене у тим протестима. Како су ова питања и даље предмет бројних позива наших чланова, али и других запослених, а и предмет више него слободних тумачења оних који упорно воде штрајк без икаквог смисла, са жељом да допунски мотивишу штрајкаче, којих је сваки дан мање да истрају у протесту који је одавно постао бесмислен, пошто је јасно да од крунског захтева од повећања зарада за **20%** неће бити ништа, на овај начин покушаћемо јасно одговорити на оба питања.

Што се тиче надокнаде пропуштених часова, јасно је да свака школа мора направити свој план надокнаде који ће као такав Министарство аминovati, вратити на поправак или одбацити, што се уосталом и дешава ових дана. У свему томе Синдикат и не треба да се посебно меша, пошто је и Законом утврђена обавеза директора да организује рад у установама. Наравно да синдикат у школи треба да узме учешће у тој врсти социјалног дијалога, тим пре што су били различити и начини и време штрајка. У суштини се искристалисао модел надокнаде делом кроз продужење школске године, а делом кроз рад у некој од слободних субота. Што се тиче оних који су штрајковали по Закону, скраћењем часова, они неће надокнађивати градиво, али ће им зато, као и онима у обустави, за време проведено у штрајку бити умањене зараде. Вододелница је понедељак, **07.02.2011.**, односно први радни дан након закљученог Протокола о политици зарада у **2011.** години који је потписан **04.02.2011.**г. Другим речима, овим Протоколом, уз утврђена права запослених на исплату јубиларних награда, заосталих отпремнина и повећање зарада кумулативно до **13,6%** амнестирани су сви штрајкачи који су од тог датума нормализовали наставу. Сви они који су то учинили након тог датума, учинили су то на сопствену одговорност или на одговорност оних који су их уверавали да неће сносити никакве санкције и да ће се изборити за повећање од **20%**, заборављајући при том да су законске одредбе и Посебан колективни уговор на страни аргумената које су у јавност износили министар просвете и његови сарадници, а и у недељу потврдио лично премијер – да запосленима за време

проведено у штрајку припадају „сва основна права из радног односа, осим права на зараду, а права из социјалног осигурања у складу са прописима о социјалном осигурању“ (члан 14. Закона о штрајку), при чему се ова одредба односи само на оне који учествују у штрајку под условима утврђеним тим Законом, а за све оне организаторе штрајка, односно учеснике у штрајку који није организован у складу са поменутиим Законом, неће уживати ни заштиту утврђену у поменутом члану тог Закона.

Избор - прихватити Протокол и повишице и права примерене времену и тренутним могућностима буџета или наставити бесмислени штрајк, сада је јасан и онима који су у том протесту остали, пошто су и они постали свесни да су остали без икакве излазне стратегије, сем ако се штрајк не користи само у циљу (пре)отимања чланства за које је сигурно, када буду схватили сву игру, да неће бити ни превише срећни, а вероватно ни у чланству оних који су их водили „грлом у јагоде“, поготово кад им буде исплаћена зарада за фебруар, са исплатом другог дела фебруарске исплате. Уосталом, између 07. фебруара, када је запосленима исплаћена неумањена аконтација која се, у правилу, свима и исплаћује линеарно и до 20.02. када ће бити исплаћена зарада према стварном раду, није тако велик временски рок да би се проверило ко је био у праву, а ко не, и ко је говорио истину, а ко неистину. Оно што посебно чуди, то су тумачења која долазе из уста лидера синдиката у штрајку, који су по струци правници, и који тумаче нешто што је одавно јасно и онима који то нису, али који знају на правиан начин прочитати и протумачити законске и друге одредбе којима се уређује питање штрајка запослених у просвети.

Београд, 08.03.2011.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

